

Quan ja fa quasi tres anys en el càrrec, tres grans eixos s'endevinen com a claus en la recta final de la legislatura de José Ramón Bauzà.

Els 1.000 dies de Bauzà

El passat 14 de març José Ramón Bauzà complia 1.000 dies al davant del Govern balear. Va ser el 18 de juny de 2011 quan prengué possessió del càrrec. Passat aquest temps, i quan falta poc més d'un any perquè els ciutadans valorin a les urnes la seva gestió, tres eixos s'endevinen com a claus en la recta final de la legislatura, a banda de la qüestió judicial –vegeu requadre– que afecta el president: l'eix econòmic, en el qual el PP treu pit; la mobilització política i social contrària a Bauzà; i, finalment, la situació interna del partit conservador.

L'eix econòmic. El president s'aferra desesperadament a les dades que indi-

quen que l'economia il·lenca s'està recuperant. Principalment mostra amb orgull el descens de l'atur. A 31 de març passat, el nombre de desocupats a les Illes era de 85.718, quasi 5.000 menys que fa un any. L'actual hivern laboral a les Balears és el millor d'ençà que començà la crisi, tot i que també s'ha de dir que la immensa majoria de la contractació, 85%, es fa de manera precària. Però al Govern això li és igual. El que li interessa ressaltar és que s'està creant feina i que l'atur ha baixat durant 17 mesos consecutius. Per aquest motiu n'està orgullós i afirma, en paraules del conseller d'Economia, Joaquín García, que “la recuperació no té marxa enrere” a l'arxipèlag.

Al mateix temps, segons Bauzà, la seva gestió ha permès que “Balears no es col·lapsi” en la lluita contra el dèficit, el qual va ser, en acabar l'any 2013, d'un 1,3% sobre el PIB il·lenca. És a dir, per sota de l'1,47% que el Ministeri d'Economia havia imposat com a màxim. Per assolir l'objectiu el president no ha reparat en costos socials producte de les retallades de despesa ni li ha importat acomiadar treballadors públics –interins, tant de la docència com de l'escala administrativa–. L'únic que l'interessava és el que ha aconseguit.

En resum, el president emboca la recta final de la legislatura podent dir que les fredes estadístiques indiquen que la situació econòmica és ara –i serà també el 2015– més bona que quan ell prengué possessió del càrrec el juny de 2011. Ven el que considera el seu “èxit” com a contrast positiu amb el negatiu panorama de fa tres anys, el qual, al seu parer, era culpa del PSOE. Amb vista a les eleccions de l'any que ve aquest eix serà una de les banderes que més en alt aixecarà el PP.

Les mobilitzacions. Allò que els conservadors consideren un èxit en

L'amenaça de l'apotecaria

Sobre José Ramón Bauzà plana un afer judicial que podria afectar seriosament la seva carrera política. L'oposició el va denunciar davant del Tribunal Superior de Justícia de Balears (TSJB) per presumpta incompatibilitat entre ser president i alhora propietari d'una farmàcia. Ell es defensa dient que “únicament” n'és “el propietari” però que no està “gestionant” el negoci i, a més, argumenta que la presidència és un càrrec del tot “innocent” respecte a l'ordenació farmacèutica. Per tant, assegura, no pot haver incorregut mai en incompatibilitat de cap casta. Però el PSOE i Més opinen diferent. De fet, la setmana passada presentaren davant de la Sala del Contenciós –que és l'encarregada de portar el cas– del TSJB les seves conclusions, en les quals asseguren que el Consell de Govern, amb la presència i sota direcció del president, ha aprovat mesures que afecten de ple aquesta ordenació. Ara Bauzà haurà de lliurar –durant aquesta mateixa setmana o, a tot estirar, a començaments de la propera– les argumentacions finals en defensa pròpia. Serà l'última passa del procés indagatori. Posteriorment, la sala, formada per cinc magistrats, començarà el procés de deliberació, el qual no té termini per finalitzar, de manera

que els jutges es poden prendre tot el temps que requereixin. A pesar de la manca d'un horitzó estipulat, l'oposició parlamentària al PP considera molt probable que abans de l'estiu hi hagi sentència.

Què passaria si fos condemnatòria? Bauzà podria aleshores recórrer al Tribunal Suprem, naturalment, perquè qualsevol ciutadà té el dret a fer-ho. Ara bé, resulta que ell no és qualsevol ciutadà. És el president de Balears. D'aquí que, en cas de ser fallada pel tribunal la incompatibilitat, la seva posició política seria molt delicada. Tant ell com el Govern intenten fugir de contestar què passaria en aquest cas. Per exemple, el dimarts dia 1, el vice-president de l'executiu, Antonio Gómez, quan el PSOE li demanà durant la sessió de control setmanal al Govern que contestés a la qüestió, defugí fer-ho i s'estimà més atacar els socialistes: “Vostès converteixen el Parlament en un circ mediàtic” a base d'acusacions “sense sentit” contra el president. Des de la bancada del PSOE, la diputada Pilar Costa replicà a Gómez dient-li que el Govern només és capaç “de contestar amb mentides i enganys”, intentant “ocultar” allò “evident” com és la incompatibilitat de Bauzà.

la gestió econòmica ha provocat una important contestació sindical i social. Durant els últims dos anys i mig les relacions del Govern amb els principals sindicats –UGT i CCOO– han estat inexistents, si no ha estat per entrecreuar-se fortes crítiques. Ara s’ha recuperat el contacte formal, però la situació continua essent molt tensa. La setmana passada es va celebrar la darrera manifestació convocada per les centrals. Aprofitant la precampanya de les eleccions al Parlament europeu, UGT, CCOO i USO organitzaren per dijous dia 3 al vespre –després de tancar aquesta edició– un recorregut reivindicatiu pel centre de Palma contra les retallades de la despesa en prestacions socials a les quals la dreta –espanyola i balear– s’ha “abraçat amb entusiasme”, segons digueren en roda de premsa els líders dels tres sindicats. Manuel Pelarda, secretari general d’UGT a les Illes, assegurà, a més, que “Espanya és el país d’Europa on creixen més les desigualtats socials a causa de les retallades, i dins d’Espanya és Balears on més accentuat està el desequilibri social” per mor de la “gestió que ha fet Bauzà”, a qui criticà per “manca absoluta de voluntat d’arreglar el problema”.

Entre les moltes manifestacions celebrades a les Illes al llarg d’aquesta legislatura autonòmica destaca especialment la del 29 de setembre de 2013, quan unes 100.000 persones sortiren al carrer a Palma, Maó, Vila d’Eivissa i Sant Francesc Xavier de Formentera per protestar contra el decret de tractament integrat de llengües, que posa fi al català com a llengua vehicular de l’ensenyament, i contra la política educativa general del govern de Bauzà. El PP ha intentat un pic i un altre fer passar la crítica dels ensenyants –especialment actius a través de l’Assemblea de Docents– com una mostra de “professors radicals que fan política a les aules”, de “l’agitació catalanista” i “d’interessos polítics de partit”, segons han dit en reiterades ocasions tant el president Bauzà com la consellera d’Educació, Joana Maria Camps, així com la diputada i portaveu conservadora en temes d’ensenyament, Aina Maria Aguiló. No obstant els intents de menystenir-les, les mobilitzacions dels docents –que no paren i que s’in-

Després de quasi tres anys al capdavant del Govern, ja és clar quins seran els tres grans eixos que marcaran el final de la legislatura de José Ramón Bauzá.

tensificaren molt a final de curs– han superat totes les previsions. La *marea verda* a favor de l’educació pública, de qualitat i en català ha sorprès tothom. Fins i tot els conservadors. En efecte, dins del PP hi ha cert temor per les

La ‘marea verda’ per l’educació pública i en català ha sorprès fins i tot els conservadors

conseqüències electorals de la política educativa de Bauzà. No tant per la possibilitat de transvasament de vot cap a d’altres formacions com, sobretot, per l’activació de les bases dels adversaris. Les grans victòries del PP per majoria absoluta a les Illes s’han produït –com en tants d’altres indrets– per l’abstenció de bosses de votants tradicionals de l’esquerra. Alguns batlles i quadres dirigents del partit de Bauzà passen pena justament perquè l’actitud del president cap als docents de l’ensenyament públic tingui com efecte la mobilització com mai dels votants de tota l’esquerra i el nacionalisme.

Les mobilitzacions socials contra la política del Govern Bauzà, com la manifestació del 29 de setembre de 2013, que ajuntà unes 100.000 persones, augmentaran així que s'acostin les eleccions de 2015.

Les positives dades estadístiques sobre l'economia a les Illes són la gran esperança de Bauzà i del PP per a les eleccions autonòmiques de l'any que ve.

Si l'eix econòmic pot somriure als interessos conservadors, queda clar que les mobilitzacions socials, sindicals i polítiques contra les retallades i la política lingüística actuen en contra seva. I amb tota seguretat la tensió per aquest costat augmentarà fort ferm així que s'acosti la cita amb les urnes de 2015.

Situació interna. Cal prendre-s'ho amb molta prudència. Però, segons com evolucioni durant el pròxim any la situació interna, el partit conservador pot patir molt a les urnes quan arribi el moment. El motiu és el peculiar lideratge que ha imposat Bauzà.

El president és un polític estrany, en absolut se'l pot comparar amb cap altre, té una personalitat extremadament freda i fa el que creu que ha de fer sense consultar gairebé ningú. Des del primer moment es va envoltar de mitja dotzena de fidels que fan el que ell diu i transmeten les ordres a tot el Govern i el partit. Aquesta manera de comportar-se és completament nova, en el PP. Tradicionalment, tots els presidents han tingut molt en compte els múltiples i complicats equilibris interns entre les diverses *famílies* —o grups d'interessos diferents— i, alhora també, entre els *barons* territorials —caps locals o insulars— del partit. Bauzà

no. El president actual no fa cas de cap norma de comportament consuetudinari. Ell va a la seva i no consulta res ni té en compte cap equilibri de poder domèstic. Imposa el que creu oportú. I qui se li oposa, acaba pagant-ho d'una manera o una altra. Així ha actuat des del primer moment.

Els greuges entre la militància per aquesta forma de conduir-se s'han anat acumulant d'ençà del 2011. Molts batlles i quadres dirigents callen i esperen veure què passarà durant el pròxim any, però no estan còmodes. No són ells, no obstant, el flanc més explosiu. L'alta tensió de veres es nota entre el president del Govern i la presidenta del Consell de Mallorca, Maria Salom, per una banda, i per l'altra, entre Bauzà i el batlle de Palma, Mateu Isern. Tant la líder insular com el palmèsà tenen molt millor imatge que el president balear, segons diuen totes les enquestes fetes i publicades a les Illes durant els darrers dos anys i mig. Els seus noms són els que sempre es fan córrer com a possibilitat de relleu de Bauzà. Precisament per això aixequen una gelosia obsessiva en el president. Des de 2012, així com la gestió del Govern va anar aixecant polseguera i oposició pertot arreu, tant Salom com Isern procuraren tenir un perfil molt més baix i buscar més el diàleg. I això, Bauzà no ho va perdonar.

Les topades amb la presidenta del Consell mallorquí s'han anat repetint. A la primera eren discretes. Ara són més que evidents. La darrera va ser fa tres setmanes. El president reclamà un "aprimament del Consell de Mallorca" per estalviar recursos econòmics i Salom li contestà que tal cosa "seria amputar la democràcia". Així estan les coses, de calentes, entre ambdós. No són millors les relacions, sinó més aviat tot el contrari, amb el batlle de la capital. La setmana passada s'estenia per Palma el darrer enfrontament entre tots dos, de resultes del qual el president ja hauria fet la creu a Isern. Segons *Última Hora*, no vol que repeteixi de candidat el 2015 i ja està cercant-li un substitut.

En funció de com evolucioni tot plegat l'any pròxim, l'eix intern pot resultar un seriós llast, per ventura el de potencial més letal, per a les expectatives electorals del PP.

Miquel Payeras